

בפעם הראשונה בחולדות המדינה הורשעה אשה בפיתוי קטינה

כ 7 החיים שלי נהרסו בגלל הסיי פלד. היא אשה יפה, עדינה, בעלת גוף חטוב ושיער חום ארוך. אלנה פלד יושבת בדירתה ברמת-גן ומספרת מה שעבר עליה בעיקבות סיפור אהבה בלתי-שיגורתי, ש-התרחש בינה ובין נערה בת 15 ושמה גיל. אלנה פלד נולדה בריגה שבברית-המועצות. צות. היא סיימה שם בית-ספר תיכון. הגיעה לישראל כשהיתה בת 17. לפני כעשר שנים. כאן עברה בחינות-בגרות בפעם נוספת. במוסד החינוכי גלבוע שליד קיבוץ בית-אלפא. היא לא התגיסה לצה"ל. שכן התחתנה כשהיתה בת 19 עם עולה חדש מאיראן. שאותו הכירה באולפן בקי-בוץ גבע. אחרי הנישואין התגוררו בני הזוג ברמת-גן, ואלנה עבדה כמזכירה אצל עורכי-דין.

הבעל היה קנאי. ואלנה לא היתה רגיזה לכך. כאשר נעשה בעלה אליים. היא ביקשה להתגרש. כשנה אחרי הנישואין. כעבור כמה חודשים הכירה אלנה את יונה פלד. שעבד כמסגר במפעל תעשייתי. תשעה חודשים אחרי שנישאו נולד בנם. רועי. שני בני הזוג התגוררו בדירה שנותרה ברשותה של אלנה אחרי גירושה. אך אלנה מספרת שלא לזמן רב שרר האוויר שר בביתם. הוריו של יונה הירבו להתערב בחייהם. ויחסיהם התערערו. אלנה לא רצתה לעזוב את הבית. שכן אהבה מאוד את בנה. רועי.

„נכנסה אחרי למקלחת“

ב בית שבו התגוררו בני הזוג גרה גם אשה קשישה. שנכרתה באה לבקר רה מדי פעם. בשבתות ובחופשות בית-הספר. שמה של הנכדה היה גיל. גיל התי-יידדה עם אחותה של אלנה. דליה. שהיתה בת-גילה. שתי הנערות היו בגות 15.

פיתוי

עם הנערה. הם אמרו לה שזה „לא ייגמר טוב“ ושהיו מישהם. אלנה אמרה לשוטרים שהיא אינה מבינה את החוק הזה. היא שאלה למי זה מפריע ששני אנשים מרגישים טוב ביחד. ומתראים מרצונם החופשי. היא סיפרה לשוטרים שהיא ניסתה לעזוב את גיל שלוש פעמים בעבר. אך גיל בכתה ואיימה בהתאבדות. השוטרים אמרו לה: „מה איכפת לך? ההורים יספלו בזה.“

אלנה וגיל נפרדו לתקופה קצרה, אך אחרי-כך שבו להתראות. מספרת אלנה: „לא רציתי לראות אותה או. כל המישהם שלי ידעה כבר על היחסים האלה. בעלי קינא וביקש ממני להפסיק לראות את גיל. הילד גם כן שמע מריבות בבית. אבל אהבתי אותה כבר, והקשר שלי איתה היה חזק מדי. הסברתי לבעלי שאני נהנית איתה במין יותר מאשר איתו. הוא נעלב ונסע לבדו ולטייל ביס-המלח. הילד, רועי, נשאר איתי וסיפתי בו נהדר. גיל ואני בילינו יחד, וזו היתה תקופה נהדרת.“

הצרות האמיתיות התחילו כאשר גיל התחילה לעבוד בערבים בהתנדבות בתחנת מגן-דויד-אדום שבקריית-אנון. היא הכירה שם בחור שאיתו היא התי-יידדה, וסיפרה לו על יחסיה עם אלנה בפרטי פרטים. למרות שהיא ידעה שאלנה היא אשה נשואה, והסיפורים עלולים להזיק לה. מה גם שהוסבר לגיל כי היחסים הם בניגוד לחוק. שהתלהב מסיפוריה של גיל.

נאשמת פלד (משמאל) והקטינה צריך לפרגן

שיכר היתה או בת 16 וחצי. אלנה הסבירה להם שגיל באה אליה מרצונה שלה, ולא היתה זו אלנה שיוזמה את היחסים האלה. אלנה סיפרה לגיל על הביקור, אך הנערה התעקשה להמשיך ולהתראות עימה. גיל נהגה להתנגב מן המיפוסת האחורית בבית סבתה אל ביתה של אלנה. כדי שלא תראה.

„זה לא ייגמר טוב“

ה ורשיים אחרי הביקור גודע להוריה של גיל שהדבר לא הועיל. הם פנו למישרת רמת-גן והגישו נגד אלנה תלונה על פיתוי קטינה, ויום אחד הופיעו שוטר ושוטרת בביתה של אלנה. ועל פי תביעת הוריה של גיל. הורו לה שלא להיפגש עוד

טילפן להוריה בסביון וסיפר להם מה שמע מפיה. ההורים והבחור פנו למישי-טרה והגישו תלונה מפורטת. ובמקביל שלחו את גיל לטיפול פסיכיאטרי, אל ד"ר אבנר ברקאי, שנפטר בינתיים. הפסיכיאטר הסביר להורים שבתם היא לסבית, ואם היא רוצה ביחסים אלה, איש לא יוכל לעצור בעדה. בחוות-הדעת שכתב לבית-המישפט הוא תאר את אלנה כזו שמשפיעה על גיל.

בתלונתם למישרת אמרו ההורים כי לאלנה יש חברות קטנות נוספות. דבר שאותו היא מכחישה מכל וכל. היא אומרת: „עד שהכרתי את גיל, בחיים שלי לא שכנתי עם אשה. אני מודה שיותר מאוחר התאהבתי בגיל והיתה בינינו אהבה סוערת ומיוחדת. עם בעלי כבר לא הייתי מסוגלת לשכב באותם הימים. הוא לא עורר בי שום רגש. אף פעם לא ידעתי שאני נמשכת לנשים. אם גיל לא היתה מגלה לי זאת, אולי הייתי עוד נשואה, הילד שלי היה אצלי.“

„האם רצחתי מישהו?“

ה מישרתה הציעה לביקור נוסף. אלנה היתה נפחדת. היא טילפנה אל גיל וסיפרה לה מה שקרה. השתיים ברחו יחד מביתן, ובעלה של אלנה פנה למישי-טרה, שתמצא את אשתו. למישרת הגיעו גם הוריה של גיל, והם יצאו יחד לחפש את שתי הנשים. שנמצאו לבסוף בביתה של חברה משותפת. שתיהן נלקחו לחקירה במישרת רמת-גן, ונחקרו בנפרד.

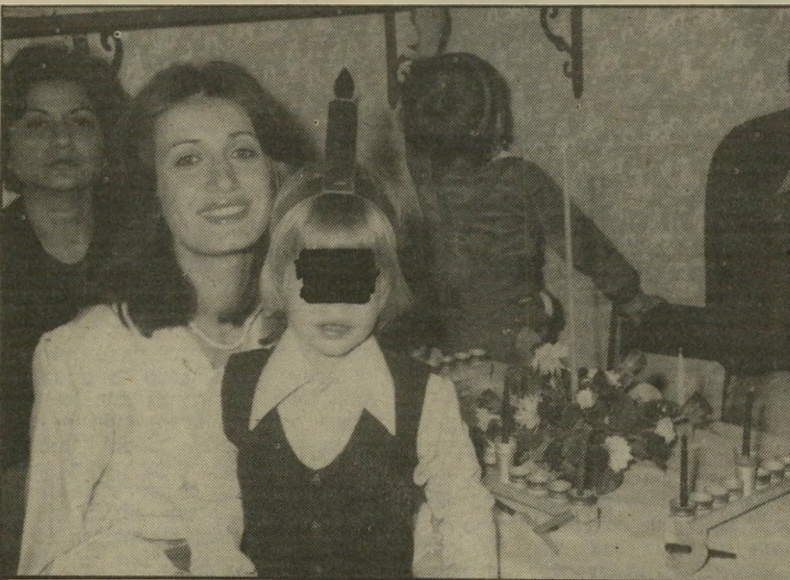
גיל סיפרה לשוטרים מה שאירע. הוצאה פקודת-מעצר ואלנה נלקחה לאב-רכביה. ואחרי שהיתה שם 48 שעות היא שוחררה ללא ערבות. היא מספרת על מעצרה:

„לקחו אותי למישרת רמת-גן. לקחו ממני טביעות-אצבעות ופתחו לי תיק. גיל, שהיתה בחקירה בחדר השני, סיפרה לשוטר רים שהיא אוהבת אותי ורוצה להיות איתי. אני סיפרתי לשוטרים את האמת ואמרתי להם שהיחסים בינינו הם הדדיים. יותר מאוחר, כשלקחו ממני טביעות-אצבעות, נכנסתי להם. שאלתי: מה קרה? רצחתי מישהו? מה עשיתי? הרגשתי מושפלת ורועדתי בכל גופי והזעתי. כל-כך התביישתי מהמעמד הזה. בחיים שלי לא היה לי עסק עם המישרת אפילו במעבר חצייה לא עברתי באור אדום, ופתאום אני בבית-סוהר. הילד שלי בבית עם בעלי. שהוא כבד-שמיעה. ומי יודע מה יקרה שם?“

„איזה מקום מחרד זה אב-רכבי! רציתי למות. כל הלילה לא עצמתי עין וחשבתי שההורים של גיל הם לא בסדר. היא אהבה אותי וגם אני אהבתי אותה. למה זה הפריע להם? הם צריכים להבין שיש אנשים כמונו ולפרגן לנו. מה זה נתן להם שהם זרקו אותי כאן לכלא?“

כאשר שוחררה אלנה הזהירו אותה השוטרים ואמרו לה שיש האונס בטלפון שלה. כשהיא באה הביתה הציע בעלה שישכחו את העבר ויפתחו דף חדש בחייהם. אלנה לא הסכימה. היא אהבה את גיל ורצתה להיות רק איתה.

ההורים לקחו את גיל לטיול בן חודש באוסטרליה. ארצות-הברית ויפאן כדי להר-חיק אותה מאלנה. אך הדבר לא הועיל. גיל כתבה לאלנה מיכתבי-אהבה לוחטים. באחד (המשך בעמוד 76)

נאשמת פלד ובנה „אני אמא טובה!“